

Ots illuna

Igotz

Ezer dardaraz bage
kulunk-zarta ezik,
iñok sumatu bage
agertu az goitik.

Neure kautan sar intzan
egal-ots leunean;
ixil goiak zearka,
inkesa me bean:

Eriotz-dei dirudi,
me-merik emona;
ego ikutu zakarrez
onantza doana.

Zuk bialdua, maite,
ete dot antzia?
Zer izarrek al dauko
zure miiña itxia?

Ito eure naikuna
nire izate barna;
ez bait auna oindiño
so eriotz mende.

Ik bai eresi baltza,
negar ixuria!
Abil oindiño igeska,
otz naiz kiskalia.

Orria dager laru
elduz udazkena:
deika dago erio
illaren gurena.

Zokoan ereiñotza
jazteko buruan:
baltzik eta itsusi
azurtza onduan.

Dagoneko dantzugu
atabal soiñuan,
kont-ezin beste illak
dantzari moduan.

Zure ta nire, maite,
laztan lokarria,
eriok dau eroan
betikoz ausia.